

Viadukt Ravbarkomanda

Ni najdaljši, niti najvišji, je pa zaradi svojega imena najverjetneje najbolj znan viadukt pri nas. Pred 45 leti je bil pravi gradbeni podvig na prvi slovenski avtocesti. Javno dostopnim podatkom o tem kaj se je med tem zgodilo s prometom je skoraj težko verjeti, namreč pred štirimi desetletji je povprečni letni promet na trasi tedanje prve avtoceste, Vrhnika–Postojna, znašal približno 8.000 vozil. Na odseku avtoceste med Uncem in Postojno znaša danes povprečni letni dnevni promet približno 45.000 vozil, v turistični sezoni pa ob sobotah naštejejo celo 100.000 vozil na dan.

Pred 45 leti je bil to cestni objekt, ki je močno razbremenil promet po regionalni cesti proti Postojni. Prej so se po tako imenovanih kačjih ridah, to so znani ovinki od Planine pri Postojni, vile dolge kolone turistov in domačini so pogosto pripovedovali, da so se predvsem poleti dušili v prometu in da občasno sredi vasi niso mogli niti prečkati cestišča. Kako bi bilo brez tega viadukta in avtocestne povezave šele danes, ko dnevno število vozil poleti tudi za trinajstkrat preseže letni (!) obseg takratnega prometa.

Nekaj več kot 500 metrov dolg viadukt (levi objekt 552,80 m, desni objekt 591,40 m) so morali do zdaj že večkrat obnavljati. Zaradi njegove lokacije je namreč tam pozimi potrebno pogosto soljenje. Lansko jesen je bil deležen temeljite prenove, tudi z vgradnjo naših mostnih požiralniki HSD-2 in linijskih požiralnikov Monoblock.